

**Sygn. akt II Ka 570/23**

# WYROK

## W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 2 listopada 2023r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący:	SSO Karol Troć
Protokolant:	sekr. sąd. Beata Wilkowska

przy udziale prokuratora Iwony Filimoniuk

po rozpoznaniu w dniu 2 listopada 2023 r.

sprawy **W. D.**

oskarżonego z art. 244 kk

na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego w Siedlcach

z dnia 26 maja 2023 r. sygn. akt II K 526/22

utrzymuje wyrok w mocy;

zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa 200 złotych kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze.

<b>UZASADNIENIE</b>		
Formularz UK 2	Sygnatura akt	II Ka 570/23
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1	
<b>CZEŚĆ WSTĘPNA</b>		

**1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji**

Wyrok Sądu Rejonowego w Siedlcach z dnia 26 maja 2023 r. sygn. akt II K 526/22

### **1.2. Podmiot wnoszący apelację**

# oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego

# oskarżyciel posiłkowy

# oskarżyciel prywatny

# obrońca

# oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego

# inny

### **1.3. Granice zaskarżenia**

#### **1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia**

# na korzyść

# na niekorzyść

# w całości

# w części

#

co do winy

#

co do kary

#

co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia

#### **1.3.2. Podniesione zarzuty**

Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji

#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

#### **1.4. Wnioski**

#	uchylenie	#	zmiana
---	-----------	---	--------

***Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy***

## **2.1. Ustalenie faktów**

<b>2.1.1. Fakty uznane za udowodnione</b>					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
<b>2.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione</b>					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	

## **2.2. Ocena dowodów**

<b>2.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów</b>		
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu

<b>2.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</b>		
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu

<p><b>STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków</b></p>		
Lp.	Zarzut	
	<p>a) obrazy przepisów postępowania mającej wpływ na treść orzeczenia to jest:</p> <p>- art. 366 par. 1 kpk w zw. z art. 167 kpk poprzez niewyjaśnienie wszystkich istotnych dla sprawy okoliczności i zaniechanie ustalenia czy dokument prawa jazdy oskarżonego znajduje</p> <p>b) błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia mający wpływ na jego treść polegający na przyjęciu, że oskarżony dopuścił się zarzucanego mu czynu z art. 244 kk, w sytuacji gdy prawidłowa ocena materiału dowodowego na takiej treści wnioski nie pozwala.</p> <p>ewentualnie</p> <p>c) rażąco niewspółmierność orzeczonej wobec oskarżonego kary podczas gdy całokształt okoliczności związanych z osobą oskarżonego przemawiają za orzeczeniem wobec niego kary łagodniejszego rodzaju.</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>		
<p>Zarzut obrazy przepisów postępowania w zakresie nieprzeprowadzenia z urzędu postępowania dowodowego w celu poczynienia ustaleń, czy prawo jazdy</p>		

oskarżonego jest zdeponowane Starostwie Powiatowym w Ł., nie mógł być uznany trafny. W ocenie skarżącego zasadność tego zarzut miałyby wynikać ze znajomości przez oskarżonego poprzednio obowiązujących przepisów, w szczególności art. 43 § 3 kk, który przewidywał, że Sąd orzekając zakaz prowadzenia pojazdów nakładał również na sprawcę obowiązek zwrotu dokumentu prawa jazdy i to od daty jego zwrócenia rozpoczynał bieg okres, na jaki zakaz orzeczono. Z faktu zaś, że prawo jazdy było już oskarżonemu zatrzymane dużo wcześniej, miałyby wynikać jego nieświadomość, jak należy liczyć termin zakazu i błędne, acz usprawiedliwione przekonanie, że termin ten upłynął w roku 2019. Oskarżony w postępowaniu II K 700/14 Sądu Rejonowego w Łukowie wg swoich wyjaśnień korzystał z pomocy obrońcy, wobec czego mógł, jeśli nie w Sądzie czy Starostwie Powiatowym, to w rozmowie z nim ustalić, od kiedy należało liczyć termin obowiązywania zakazu. Dodatkowo, wbrew treści apelacji, oskarżony został wyraźnie poinformowany, że orzeczony przez Sąd pięcioletni okres zakazu prowadzenia pojazdów rozpoczyna bieg w dniu uprawomocnienia się wyroku, tj. 06.07.2017 r. i upływa z dniem 05.07.2022 r. – a to przez doręczenie mu odpisu decyzji Starosty Powiatowego w Ł. z dnia 8 września 2017 r. (k. 74-75). Nawet jeśli oskarżony nie przeczytał treści tego pisma lub o nim zapomniał lub co gorzej, uznał, że sam wie lepiej, jak liczyć termin, jego przekonania za usprawiedliwione uznać nie sposób. W sprawie II K 700/14 Sąd Rejonowy w Łukowie nie wydał opartego na treści art. 63 § 4 kk postanowienia o zaliczeniu

oskarżonemu okresu zatrzymania prawa jazdy, bowiem dokument taki nie został mu zatrzymany. Jak wskazał skarżący, oskarżony w związku z wcześniejszym postępowaniem zwrócił dokument prawa jazdy do Starostwa i następnie po prostu go nie odzyskał, wobec czego nie można twierdzić, że został on mu zatrzymany. W postępowaniu niniejszym również nie wydano postanowienia o elektronicznym zatrzymaniu oskarżonemu dokumentu prawa jazdy i nie istniały prawne przeszkody, by ubiegał się on o jego odzyskanie, a przecież możliwości zaliczenia na poczet środka karnego okresu zatrzymania dokumentu nie można upatrywać w każdej, także pozaprosesowej niemożliwości dysponowania nim, gdy np. zabierze go nadużywającemu alkoholu kierowcy ostrożna żona. Dlatego też słusznie, przy braku wniosku strony w tym zakresie, Sąd Rejonowy nie uznał za istotne ustalanie wskazywanej przez oskarżonego okoliczności, że jego dokument prawa jazdy od lat jest przechowywany w Starostwie Powiatowym i nie podjął inicjatywy dowodowej w tym zakresie - podobnie jak Sąd odwoławczy, który wyartykułowany już wniosek dowodowy oddalił, zwłaszcza gdy dowód taki miałby usprawiedliwiać błędne przekonanie oskarżonego, pozostające w jawnej sprzeczności z treścią przekazanej mu na piśmie informacji. Z tego też względu nie można było uznać za zasadny i zarzutu dokonania przez Sąd błędnych ustaleń faktycznych - fakt kierowania przez oskarżonego pojazdem nie był kwestionowany, wobec braku zaliczenia na poczet prawomocnie od 06.07.2017 r. orzeczonego w sprawie II K 700/14 zakazu prowadzenia

pojazdów okresu zatrzymania prawa jazdy (wobec braku jego procesowego zatrzymywania) – i brak było podstaw prawnych do takiego zaliczenia, w pełni zasadnym było ustalenie biegu okresu obowiązywania tego zakazu. Zasadnym było też w świetle zebranych dowodów ustalenie, że oskarżony miał świadomość biegu tego okresu i to nie tylko w zamiarze ewentualnym, ale wręcz w zamiarze bezpośrednim.

Za całkowicie bezzasadny należało uznać również zarzut rażącej niewspółmierności wymierzonej oskarżonemu kary – 10 miesięcy pozbawienia wolności. Skarżący postulował zmianę wyroku i wymierzenie oskarżonemu z wykorzystaniem art. 37a k kary ograniczenia wolności. Tymczasem zauważyć należy, że W. D. był wielokrotnie karany za przestępstwa, w tym wielokrotnie za występki z art. 244 kk (oraz z art. 178a kk i z art. 180a kk), za które wymierzano mu początkowo karę grzywny, następnie kary pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem ich wykonania, potem również kary bezwzględne, które odbywał, a mimo to oskarżony nie wyciągał z nich dostatecznie konstruktywnych wniosków, powracając na utartą już ścieżkę przestępstwa. Nie można więc uznać, że obecnie dla osiągnięcia celów postępowania, tak w zakresie oddziaływania indywidualnego, jak i w zakresie prewencji ogólnej, wystarczającym będzie skorzystanie wobec oskarżonego z dobrodziejstwa art. 37a kk (z którego już zresztą korzystał) i wymierzenie mu kary łagodniejszego rodzaju, niż przewidział to w typie podstawowym ustawodawca (od 3 miesięcy do 5



<p>lat pozbawienia wolności). Nadto w sytuacji, gdy za analogiczne występki wymierzano mu już wcześniej pięciokrotnie kary po 1 rok pozbawienia wolności, a także kary krótsze, wymierzenie mu obecnie kary 10 miesięcy pozbawienia wolności jawi się nie jako rażąco surowe, ale wręcz jako rażąco łagodne i nieadekwatne do stopnia winy oskarżonego.</p>		
<p>Wniosek</p>		
<p>O zmianę zaskarżonego wyroku i uniewinnienie oskarżonego od popełnienia zarzucanego mu czynu ewentualnie zmianę zaskarżonego wyroku i w oparciu o treść art. 37 a kk wymierzenie oskarżonemu kary 2 lat ograniczenia wolności polegającej na wykonywaniu nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w ilości 20 godzin w stosunku miesięcznym.</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>		
<p>Niezasadność zarzutów skutkowałą nietrafnością wniosku o jakąkolwiek zmianę wyroku, w szczególności poprzez uniewinnienie oskarżonego.</p>		

<p><b>OKOLICZNOŚCI UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU</b></p>	<p><b>PODLEGAJĄCE</b></p>
<p>1.</p>	
<p>Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności</p>	
<p><b>ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO</b></p>	

<b>5.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji</b>	
1.	Przedmiot utrzymania w mocy
Całość wyroku, tak w części zaskarżonej, jak i w pozostałej, podlegającej ocenie z urzędu, niezależnie od granic zaskarżenia	
Zwięźle o powodach utrzymania w mocy	
Bezzasadność apelacji i brak okoliczności, podlegających uwzględnieniu z urzędu.	
<b>5.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji</b>	
1.	Przedmiot i zakres zmiany
Zwięźle o powodach zmiany	

<b>5.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji</b>	
<b>5.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia</b>	
1.1.	# art. 439 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia	
2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości # art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia	
3.1.	Konieczność umorzenia postępowania # art. 437 § 2 k.p.k.

Zwięźle o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia	
4.1.	# art. 454 § 1 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia	
<b>5.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania</b>	
<b>5.4. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku</b>	
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
<b>Koszty Procesu</b>	

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
II	Zgodnie z treścią art. 636 § 1 kpk w razie nieuwzględnienia apelacji, wniesionej wyłącznie przez oskarżonego (jego obrońcę), koszty procesu za postępowanie odwoławcze ponosi skarżący. Na koszty postępowania odwoławczego składają się zaś opłata w wysokości należnej za I instancję oraz ryczałt za doręczenia korespondencji – w kwocie 20 zł.

<b>PODPIS</b>

<b>1.3. Granice zaskarżenia</b>	
---------------------------------	--

Kolejny numer załącznika	1		
Podmiot wnoszący apelację	Obrońca oskarżonego		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	Całość wyroku		
<b>1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia</b>			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
<b>1.3.2. Podniesione zarzuty</b>			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany		

	w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przepadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
<b>1.4. Wnioski</b>		
#	uchylenie	# zmiana